

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf. II. 15/2010/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben 2010. február 10. napján megtartott másodfokú nyilvános ülésen meghozta a következő

V é g z é s t:

A jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. november 6. napján kihirdetett 7.B. 346/2009/23. számú ítéletét helybenhagyja.

A fegyházbüntetés tartamába a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítani rendeli.

Indokolás:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a rendelkező részben megjelölt ítéletében vádlottat rablás bűntettének kísérletében (Btk. 321. § (1), (4) bekezdés b) pont második fordulat) mondta ki bűnösnek és ezért őt, mint többszörös visszaesőt főbüntetésül 6 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetéséről.

Az ítélet ellen fellebbezést jelentett be az ügyész a vádlott terhére a fő- és mellékbüntetés súlyosbítása végett, míg a vádlott és védője enyhítés érdekében.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf. 302/2009/3-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést hosszabb tartamban állapítsa meg, s ennek megfelelően a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is emelje fel.

Az ítélet ellen bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit arra tekintet nélkül felülbírált, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartva, példás pervitel alkalmazásával folytatta le az eljárást. A megyei bíróság az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat hiánytalanul beszerezte, a tényállást felderítette, az általa megállapított tényállás megalapozott, az a Btk. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibákban nem szenved. Helyesen döntött úgy az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottnak a nyomozás során tett, bűnösségre is kiterjedő részletes tényfeltáró beismerő vallomást aggálytalanként elfogadta, amelyet az ügy egyéb bizonyítékai is maradéktalanul alátámasztottak.

Helyesen minősítette a vádlott által elkövetett bűncselekményt a váddal egyezően a Btk. 321. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás büntettének a Btk. 16. §-a szerinti kísérletének figyelemmel a Btk. 137. § 4/A. pontjára.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosbító körülményeket is maradéktalanul számba vette, az pontosításra csak annyiban szorul, hogy az ítéletábra mellőzi az ítélet 7. oldal utolsó bekezdéséből azt a megállapítást, mely szerint enyhítő körülmény a vádlott önhibáján kívül fennálló nehéz anyagi helyzete, ugyanis az a jelen ügyben elbírált súlyos cselekménynek elfogadható és méltányolható módon oka nem lehet. A büntetés kiszabása során figyelemmel kellett lenni az elkövetett cselekmény konkrét tárgyi súlyára is. Fegyveresen követi el a bűncselekményt, aki lőfegyvert vagy robbanóanyagot tart magánál, illetőleg a fegyveres elkövetésre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni kell akkor is, ha a bűncselekményt valaki lőfegyver vagy robbanóanyag utánzatával fenyegetve követi el.

A tényállás alapján a vádlott által készített robbanószerkezet egy bomba látszatát keltette, a bűncselekmény így robbanóanyag utánzatával fenyegetve valósult meg, azonban az ténylegesen élet kioltására alkalmas nem volt.

A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet, illetőleg a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát ez a körülmény nyilvánvalóan befolyásolja, amit az adott büntetési tétel kereten belül a büntetés kiszabása során is figyelembe kellett venni. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a körülményt sem, hogy a pénzváltó helyiség riasztójának a megszólalását követően a vádlott azonnal távozott a bűncselekmény elkövetésének a helyszínéről.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott fő- és mellékbüntetés igazodik a vádlott társadalomra veszélyességéhez, valamint az elkövetett bűncselekmény súlyával is arányos az alkalmas a Btk. 37. §-ában rögzített büntetési célok elérésére, figyelemmel a Btk. 83. §-ában foglalt bünteteskiszabási elvekre is. A másodfokú eljárásban a tényállás kiegészítésére, illetőleg helyesbítésére nem került sor, így az elsőfokú bíróság ítéletében a

törvényi büntetési tételkeret között kiszabott büntetés kisebb megváltoztatásának nem is lehet helye (Be. 371. § (2) bekezdés).

Mindezek alapján a Debreceni Ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére hivatkozással helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Debrecen, 2010. február 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.
a tanácstagja, előadó

. Hágger Tamás sk.
a tanács tagja

Záradék: A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 7.B.346/2009/23. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf. II. 15/2010/4. számú végzésével 2010. február 17. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. február 17.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül
tisztviselő

